

Jeg har et enkelt spørgsmål til ministeren om de mere overordnede tiltag for generelt at ud-fase brugen af tungmetallet cadmium. Det er muligt, at det, jeg spørger om, ligger uden for det, ministeren er klædt på til at svare på i dag, og så må vi kigge på det ved en senere lejlighed. Men nu vil jeg altså stille spørgsmålet, om ministeren kan bekræfte, at EU har arbejdet på et direktivforslag, som havde til formål at begrænse brugen af cadmium i batterier, og om det er korrekt, at EU har stoppet dette forslag, stoppet det arbejde, fordi man er bange for, at verdenshandelsorganisationen WTO ikke vil acceptere et sådant indgreb fra EU's side. Hvis ministeren kan bekræfte det, vil jeg gerne høre, om det er en udvikling, som giver ministeren anledning til at overveje nye danske tiltag, der kan medvirke til at begrænse udbredelsen af tungmetallet cadmium.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg takker for tilslutningen; der er tale om en ren og skær teknisk tilpasning. Jeg synes godt, man kan overveje fru Henriette Kjærs tanke, men lad os gøre det under udvalgsarbejdet.

Til hr. Keld Albrechtsen kun den bemærkning: Jeg kender intet til den sag, men jeg vil meget gerne svare på det i udvalget, også meget gerne svare hurtigt. Jeg har aldrig hørt den historie.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 33: Forslag til lov om leje af erhvervslokaler m.v. (Erhvervslejelov).

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen). (Fremsat 13/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Boligministeren fremsatte den 10. december 1997 første gang forslag til lov om leje af erhvervslokaler, også kaldet erhvervslejeloven. Dette forslag bortfaldt ved udskrivelsen af folketingsvalg i februar 1998, og forslaget blev fra flere sider udsat for kritik, hvilket fik ministeren til at kontakte en række lejer- og udlejerorganisationer for at bede dem i fællesskab om at komme med et forslag, der kunne danne grundlag for en ny erhvervslejelov.

Regeringen har vurderet parternes aftaler. På den baggrund har regeringen så besluttet sig for at fremsætte det forslag til erhvervslejelov, vi behandler i dag.

Indledningsvis vil jeg sige, at de forskellige organisationer fortjener tak for et flot stykke arbejde, der har resulteret i en række kompromiser, hvor alle parter har fået noget og har måttet give noget. Organisationernes samarbejde er ligeledes et glimrende eksempel på, at det rent faktisk er muligt at få relativt stor indflydelse på lovgivningsarbejdet i Danmark, men nu er det så tid til for os som politikere at komme på banen.

Der er efter min opfattelse tale om en god og afbalanceret aftale, som på mange punkter både tilgodeser på den ene side hensynet til lejernes behov for tryghed i lejeforholdet og på den anden side hensynet til udlejers ønske om en fleksibel regulering af lejen.

Man har således kunnet enes om langt de fleste ting, men i hvert fald ét område fortjener en kommentar. Vi opererer her med en mere liberal erhvervslejelovgivning, hvor det foreslås, at der indføres en høj grad af aftalefrihed for parterne i lejeforholdet. Det er den ene del af lovforslaget.

Den anden og for mig meget vigtige del omhandler beskyttelsen af den svage part i lejeforholdet. Vi lever i en tid, hvor forbrugerbeskyttelse på alle mulige måder betragtes som en naturlig del af vores samfund, og så skal vi efter min opfattelse ikke være så liberale, at vi fjerner sikkerhedsnettet under den lille lejer i den nye erhvervslejelov. De store lejere, butikskæderne m.m., er jeg ikke så nervøs for, men det er jeg derimod for den lille butik eller håndværksvirksomhed. Det er dem, vi skal værne om. Den svage part i lejeforholdet beskyttes dermed i forslagens § 7, der henviser til aftalelovens § 36.